

Novellon 220-1-1

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

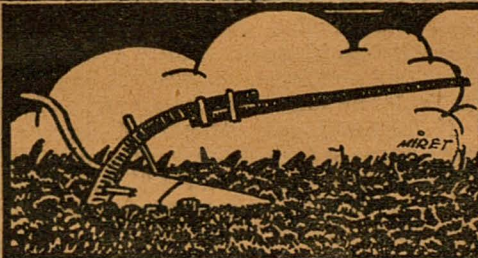
Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX

5 de Maig de 1925

Núm. 9

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgueu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demanen la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es envia gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA, S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES el

NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis endemís.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissolt més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat, car després de la seva preparació les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvoritzador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 % el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 %.

Sulfat de Coure		NOSPERAL	
1.er tractament	(1,0 ‰) 18	(1,0 ‰) 18	
2.on »	(1,5 ‰) 27	(1,0 ‰) 18	
3.er »	(2,0 ‰) 36	(1,0 ‰) 18	
81 kg.		54 kg.	

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària viti-vinícola :: Productes enològics
Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Telefón 1338 G. - Direcció telegràfica: KEGEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ALTHEIN

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar: Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Althein està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Althein %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries proteïques	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
(D'aquestes el 8'52 % és albúmina pura)					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Althein és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Althein conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

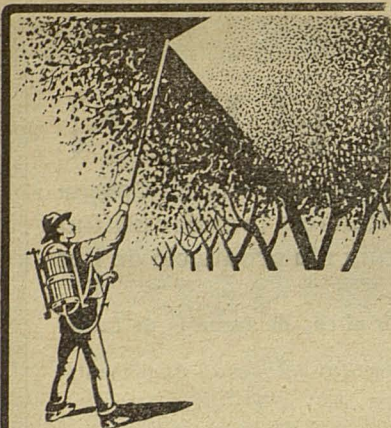
	Quilos
Cavalls grans (pesant de 650 a 800 quilos)	2'500
» mitjans » » 500 a 650 »	2
» petits » » 350 a 500 »	1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs (per 100 quilos de pes)	1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituïnt una part de l'aliment ordinari per l'Althein corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Althein és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Les seves VINYES, ARBRES,
HORTA i JARDÍ, necessiten
un bon pulveritzador.

"MURATORI"

és, entre tots, el més pràctic. No s'ha
de bombar ruixant! Estalvia temps i
líquid. Es imitat per molts, però no
igualat per cap altre, en construcció
perfeccionaments i

Aquest i altres 20 Models van
descrits en nostre Catàleg

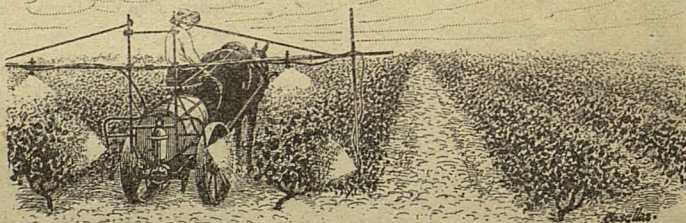
QUALSEVULLA D'ELLS LI DONARÀ SATISFACCIÓ

P. CASELLAS

Méndez Núñez, 4, pl.

BARCELONA

Demani el
Catàleg i
Referències

Bàscules caixes per a cabals Pibernat

Parlament, 9

Barcelona

Compañía Anónima de Productos Químicos

Sulfat de ferro de classes especials per a l'agricultura

— Acids Sulfúric, muriàtic,
nític i fluoridric. — Amoniac pu-
ríssim i comercial. Alums, Bisul-
fats de sosa Sulfat d'Alumina, de
sosa de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc. —

MONCADA, 23
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -:- Fora: **Pessetes 10** -:- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI: Cal plantar fruiters, per *A. Matons*.—Els rascles de discos, per *C. Pi Sunyer*.—La influència de la lluna, per *B. Juscafressa*.—Pols cúpriques i sucus cúprics, per *A. Germà*.—La exportació de patates primerenques, per *E. Ragasol*.—La cria del conill, per *R. Farré*.—El conreu de les tófores, per *Agrícola*.—Comentaris.—Informacions comercials: Vins, per *P. J. Llori*.—Olis, per *L. Andreu*.—Cereals, per *L. Marsal*.—Fruits secs, per *E. Homs*.—Noticiari.—Bibliografia.—Consultori, per *R. S.*

Cal plantar fruiters

Les plantacions fruiteres van augmentant a Catalunya d'una manera verament satisfactòria. Els últims anys, durant la guerra i de la guerra ençà, són caracteritzats, en el procés de desenrotllament de la nostra agricultura, per l'augment de la superfície plantada amb arbres fruiters.

Encara que les estadístiques oficials, lamentablement deficientes com sempre, no revelin aquest creixement, cal només fer una sortida pels camps, per observar de seguida com els nostres pagesos han comprès finalment la conveniència del conreu fruter.

Aquest desvetllament no és característic d'una comarca sola. Encara que hi hagin regions on la fructicultura comença de tenir moltes adeptes i on les plantacions assoleixen extensions considerables, hom pot veure que arreu de la nostra terra els arbres gaudeixen avui un prestigi que abans no tenien. L'odi a l'arbre tan deplorat i atribuït únicament als pagesos sense recordar que els boscos que han desaparegut de les muntanyes catalanes no els han tallat els pagesos, comença a desaparèixer, i si no comprèn tota mena d'arbres, en comprèn almenys una part, els de major rendiment.

Som, doncs, a la meitat del camí.

Ben segur la plana d'Urgell, destinada a ésser una de les regions més riques i més avençades de la nostra agricultura, va al

davant de totes les nostres comarques agrícoles en aquest desvetllament. El nostre amic i col·laborador En Ramon Sala, de Balaguer, del qual aviat publicarem uns interessants articles sobre la fructicultura a l'Urgell, ens dóna unes xifres que confirmen això que diem i que demostren com la passió per l'arbre s'ha desenrotllat en aquella contrada, en la qual, segons els vells, abans del canal, no es conreaven més que cereals. Segons el nostre amic, aquest any els planteristes han venut, només per plantar a l'Urgell, uns 150 mil plançons d'ametller i uns 200 mil d'olivera. Molt considerables també han estat les quantitats de presseguers, albercoquers i sobretot de pruneres, que comencen a ésser l'arbre característic de la plana urgellenca.

Fora del fet de plantar ametllers i oliveres a l'Urgell, país poc a propòsit per aquestes plantes, com ja hem sostingut moltes vegades i com ensenya l'experiència dels últims deu anys, nosaltres no podem deixar d'expressar la nostra satisfacció per les noves plantacions fruiteres. La situació geogràfica de Catalunya, situada prop dels grans centres consumidors europeus, la naturalesa del clima i dels seus terrenys, el temperament dels habitants, etc., tot és favorable a la producció fruitera i cal que la nostra agricultura sàpiga treure profit d'aquestes condicions propícies.

Però, contemporàniament a la nova orientació de la pagesia han començat veus pessimistes a escampar-se i a augurar una pròxima crisi de sobreproducció. Si tothom planta, es diu, aviat hi haurà un excés de fruita i l'haurem de vendre a qualsevol preu.

Es verament estrany aquesta mena d'esperit de previsió a un país condemnat a terrible i eterna crisi vinícola sols perquè els pagesos no saben decidir-se a substituir el conreu de la vinya. Es pensa a problemàtiques crisis futures—i són sovint els vinyaters els que hi pensen—i hom no sap remeiar la present, de la única manera que pot remeiar-la, abandonant el conreu de la vinya; no sap preveure que, amb els alts i baixos de sempre, la crisi vinícola serà un fet segur, constant i inevitable en les circumstàncies actuals.

L'esdevenidor és a les mans de la providència; ningú no sap com aniran les coses d'aquí a uns quants anys, però és fàcil de preveure que abans no sigui l'època de les vaques magres hi ha encara molt camp per córrer. Els mercats i les possibilitats del consum estan lluny d'ésser saturats. Precisament el consum de fruita va augmentant arreu del món d'una manera extraordinària. En els últims deu anys, els països escandinaus, Suècia, Noruega i Dinamarca, les importacions de fruites han augmentat del 200 %, pu-

jant de 27 milions de quilos a 75 milions en 1923. El mateix té lloc a altres països europeus. A Anglaterra, per exemple, durant l'any 1924 s'ha consumit fruita en una quantitat superior en un milió de lliures esterlines (uns 30 milions de pessetes) a la de 1923.

No cal cercar gaires raons per comprendre aquest augment. Cal només pensar que la fruita, fins la més modesta, és un producte de luxe i que avui el món vol luxe. Aquesta és una raó prou poderosa perquè el consum de fruita vagi creixent.

Però al costat d'aquest fet n'hi ha un altre d'extraordinària importància. Així com els metges han emprès a certs països una propaganda contra el vi que ha portat a la promulgació de la llei seca, a Anglaterra i a Itàlia han començat una campanya en favor de la fruita. A Anglaterra a les botigues i als carretons de fruita hom pot llegir rètols que recomanen "mengeu fruita, l'aliment de la salut", i a Itàlia entre els anuncis dels diaris hom llegeix recomanacions i consells per evitar i curar les malalties de l'estómac amb l'ús regular de la fruita. I als Estats Units aquesta propaganda és encara més intensa i més suggestiva.

Potser sí, repetim, vindrà la crisi, però n'hi ha encara per estona. Els metges i la tendència actual del món, estan al costat dels fructicultors. I després la crisi de la fruita es pot combatre amb les indústries derivades que tenen un vastíssim camp d'aplicació.

No som els únics que pensem així. A Itàlia, l'Estat, ultra la propaganda intensíssima i els premis que distribueix en pro de la fructicultura, ha fet plantar aquest any a una regió cerealista seixanta set hectàrees de fruiters amb 14 mil arbres, perquè els pagesos en puguin pendre model.

Ço que vol dir que a Itàlia almenys, que produeix més fruita que nosaltres, la crisi no es preveu pròxima.

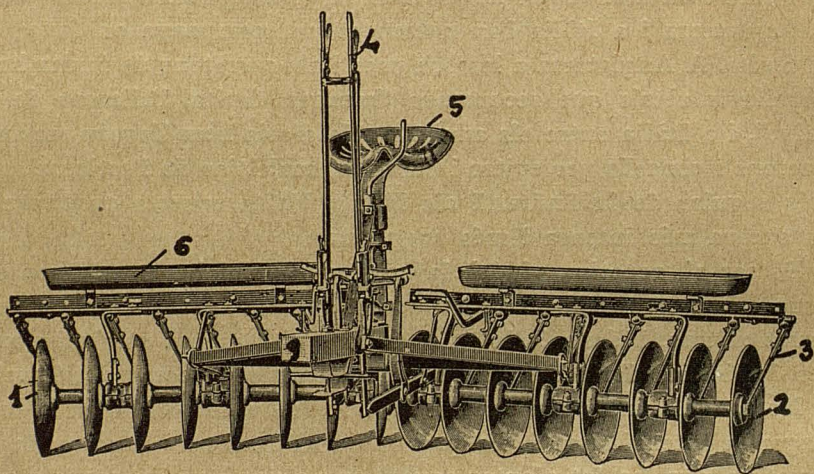
AUGUST MATONS

Si us agrada AGRICULTURA, si esteu contents d'ella, mireu de propagar-la, de fer-la conèixer als vostres companys i amics. Assegurareu la vida de la Revista, fèrmetreu el seu millorament i proporcionareu als agricultors un mitjà d'aprendre coses útils i necessàries.

Els rascles de discos

Completant l'estudi de les màquines que treballen la terra per mitjà de discos rotatius, i descrites ja les arades, creiem interessant el parlar dels rascles de discos, màquines molt avançades i poc utilitzades a la nostra agricultura.

La feina que fan els rascles de discos, com el seu nom ho indica, és essencialment la d'un rasclat. Però el concepte del rasclat ha evolucionat molt, fent-se més extens i complexe. Primitiva-

ment, quan totes els rascles se circumscrivien als models de quadros o posts de fustes, amb pues o claus, el rasclat era sols un petit complement de la llaurada, essent la seva funció secundària i accessòria. Però modernament les teories del treball de les terres han perdut la simplista unitat clàssica, s'ha creat aquesta màquina, el cultivador, que al principi sols era intermitjà i avui és de primera categoria, i s'han establert moltes variants de les labors corrents, a les quals correspon la indústria amb una llarga sèrie d'enginyers diferents. Entre aquests, força quantitat són de rascles, dels quals l'agricultura pot escollir entre un gran nombre de models.

El rasclat de discos és una màquina que serveix avantatjosament per a trencar i desfer la crosta superficial del terreny. Per això té molta acceptació en el conreu de les terres secaneres. En el tre-

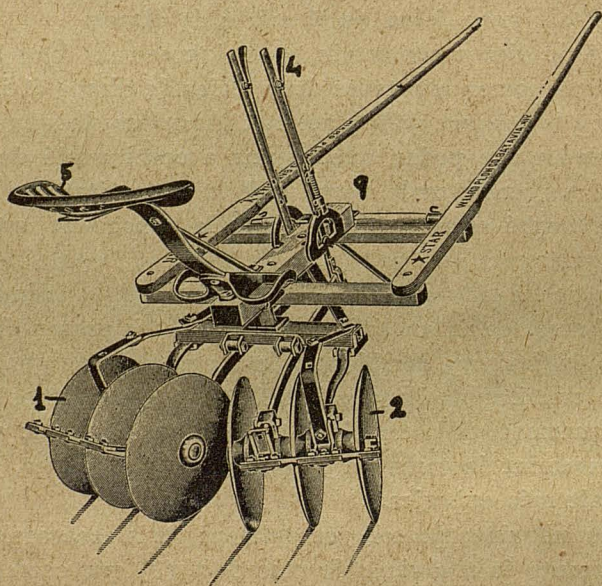
ball d'aquestes es procura aconseguir el màxim aprofitament de l'escasa pluja caiguda. El sistema modern del *dry-farming*, que ha tingut la seva creixença i metodització, a les grans extensions àrides de l'oest nord-americà, no és altra cosa que un racional acompanyament de labors, ja tradicionalment conegudes. En síntesi, consisteix en la consecució de dos objectius principals: constituir amb treballs fondos un sòl uniform i pregon que faci de dipòsit a l'aigua precipitada i la mantingui en reserva; i trencar, fragmentar sovint la crosta superior, amb treballades superficials repetides, perquè interrompuda la continuïtat del sòl amb la capa pulveritzada, no pugui perdre's per la doble acció de la capilaritat i l'evaporació l'aigua que el primer guarda. Doncs bé; una bona màquina per a aquesta segona feina, és el rascle de discos.

El rascle de discos consisteix essencialment en dues barres horitzontals que porten muntades dues sèries de discos (1 i 2) d'acer, d'una forma de casquet esfèric aplanat. Aquestes dues barres, tenen joc, de manera que poden quedar una a continuació de l'altra, o bé formant un angle molt obert, amb la concavitat cap endavant. Els discos també estan col·locats amb la concavitat anterior. Un parell de palanques (4) permeten de graduar l'angle de les dues barres, essent, segons sigui aquest, la labor més o menys intensa. Quan les barres estan en línia recta els discos passen de tall, i la seva acció és lleugera, semblant a la d'una sèrie de ganivetes circulars; en canvi, quan l'angle és més tancat, els discos prenen la terra obliquament, cada un d'ells treballa con un petit disc d'arada, mig invertint la terra en el petit solc que forma, i la labor resulta molt més enèrgica.

Aquestes màquines porten generalment varis accessoris. Un dels més importants és una sèrie de rascadors (3) que corresponen un a cada disc, i no deixen que la terra s'enganxi a la superfície metàl·lica. Poden ésser lissos o muntats damunt d'un arbre accionat des d'un pedal que permet separar-los o acostar-los tots a la vegada als discos. Moltes màquines tenen entre les dues sèries de discos, i al darrera, una dent flexible de cultivador, per a treballar la línia mitja, que no quedaria remoguda. Altres porten damunt del bastidor unes llargues caixes (6) que es poden carregar amb pedres o pesos per a augmentar la profunditat del treball. Les dues barres dels discos acostumen a ésser articulades independentment en el bastidor, de manera que si una troba un obstacle pugui cedir i aixecar-se, sense que l'altre es mogui. La majoria d'aquestes màquines tenen seient (5), i en algunes la llança de tracció va recalçada en un suport anterior.

Es troben models de rascles de varies dimensions. Generalment els tipus són de 6 a 20 discos, i aquests de 40 a 50 centímetres de diàmetre. L'ample de la faixa treballada és correntment d'un o tres metres. Els rascles petits (fig. 1) porten un forat i són arrossegats per un animal, però això no més en el cas excepcional d'una màquina lleugera i d'un terreny molt poc resistent. Ordinàriament tenen una llança per a la tracció (fig. 2), exigint dos, tres, quatre o més, animals. Els rascles que treballen una faixa de força amplada, han d'ésser arrossegats per un tractor.

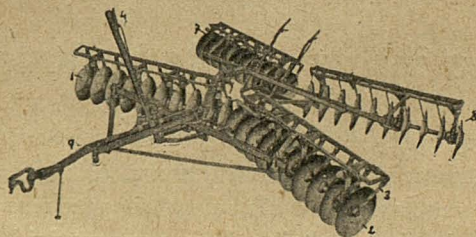
Citem algunes varietats interessants. Hi han rascles (fig. 3) que per a fer la feina més completa i perfecta, tenen dos rengles de

discos, el segon col·locat darrera del primer, formant un angle contrari, de manera que vinguin a oposar-se per els vèrtexs. Com que la concavitat dels discos està orientada oposadament, el solc obert pel de davant, és remogut en sentit contrari per el segon, sofrint la terra una doble inversió, que fa més perfecta la feina, i sobretot el desterrossat. Aquests models necessiten per a arrossegar-los un número més elevat d'animals, ja que la resistència és major, o bé—i és el més comú—tracció mecànica. Hi han els rascles anomenats reversibles, en els quals la concavitat dels discos pot orientar-se cap a dins o a fora, de manera que la terra es giri cap a l'interior o a l'exterior. Demés, les barres poden córrer longitudinalment, deixant un cert espai sense treballar, entre les dues

sèries de discos. Aquestes dues modificacions els fan aptes per a les labors de conreu, dels vegetals sembrats en línies. Hi han altres tipus que tenen els discos més o menys retallats, formant entrants o sortints generalment poc fonds, encara que algunes vegades són com veritables estrelles. La feina d'aquesta varietat de rasclcs és més enèrgic, però tenen el defecte de què els discos es desgasten i es trenquen molt més de pressa que els de vora llisa. Finalment, podem citar una rasclcs combinats que porten damunt del bastiment dues sembradores al vol, les quals deixen caure la llavor davant dels discos que, en passar, la colguen. Les sembradores es poden posar i treure, de manera que el rasclcs pot treballar sol o combinat amb l'altra màquina.

Són molts els treballs per als quals es pot utilitzar el rasclcs de

discos. Serveixen per a les labors superficials i el rasclat, per a la repetida pulverització de la crosta exterior de les terres seques, per a desterrassar, per a treballar el goret, per a la preparació del terreny per a la sembra, per a colgar les llavors, per a rostllar, comprèn, que en cada cas i segons les condicions particulars, serà més o menys apte per a un cert número de les operacions esmentades, però en general pot dir-se que és una màquina de aplicacions nombroses.

En la nostra terra el rasclcs de discos no és encara gaire utilitzada. Convençuts de la seva possible utilitat, de la seva generalització, els Serveis Tècnics d'Agricultura de la Mancomunitat, en el temps que treballaven, començaren unes campanyes d'estudi i divulgació d'aquesta màquina. El Servei de Terra campa, féu unes proves molt interessants a la comarca de les Garrigues, treient-ne l'enginyer senyor Soler i Coll, que les realitzà, una impressió falaguera del rasclcs de discos, sobretot com a una modalitat del treball de cultivador. Com les terres eren d'una resistència màxima i els terrossos molt grossos i apretats, la feina de desterrassar no fou molt perfecta. En aquells camps de terra seca

i forta, tindrien probablement més eficàcia els rascles de discos retallats, i més encara els de dues rengles, com el de gran rendiment i arrossegat per tractor que s'utilitzava en la finca de Caldes, del Departament d'Agricultura, amb molt bons resultats.

Com és natural, aquestes proves no han estat continuades, i per a suplir-les seria bo que alguns agricultors progressius utilitzessin aquestes màquines, per tal de veure si ofereixen en les nostres terres els mateixos avantatges demostrats en altres països. Conegut el treball que fan, no dubto que quedarien contents de la seva iniciativa.

CARLES PI SUNYER

La influència de la lluna

El noranta per cent dels pagesos, per no dir el cent per cent, creu en una influència de la lluna damunt els conreus, i el desenrotllament dels vegetals, però els savis, els agrònoms i tots els homes de carrera se'n riuen i atribueixen a superstició la creença dels pagesos.

A qui hem de creure, doncs?

Ja sabem que la ciència és una cosa respectabilíssima que ens ha ensenyat moltes coses, però no ens consta pas que hi hagi res de segur i de definitiu sobre el punt tant interessant de la influència llunar.

Alguna vegada hem llegit experiments sobre la qüestió, però es tractava de estudis dirigits a esclarir un punt concret que, ben sovint, sense la experiència es podia resoldre.

Què hem de fer els pagesos?

Jo conec agricultors tan aferrats a la idea, que més s'estimen perdre una bona saó que sembrar en lluna no apropiada.

Jo no sé què haig de pensar, però tinc també la meua petita experiència al respecte. Un cop vaig sembrar uns quants clots de carbassers en lluna plena i més tard, quan retornà a nova, uns quants altres. La collita va ésser força diferent. Els de lluna plena van llevar correntment i els de lluna nova van tenir una vegetació molt més pobre i de petits anaven enmalaltint-se. La causa d'aquest fet no sé a què atribuir-la. La llavor era igual, i igual era el terreny i l'adob; sol hi havia la diferència de la lluna.

CONSERVOL

VINI-ESTERILITZADOR

De tots els productes llençats al mercat per la important casa MILLER THOMSON & Co., de Londres, cap ha assolit èxit tan gran com l'obtingut per el ja conegut CONSERVOL, producte, destinat a la conservació i clarificació dels vins, que ha lograt obtenir el màxim de perfecció sobre tots els productes similars llençats fins avui a la venda.

L'esmentat producte, d'una inofensivitat absoluta i garantitzada, satisfà les més severes exigències dels més escrupulosos colliters i magatzemistes, logrant a una dosi de 15 grams per hectolitre (100 litres) evitar tota classe d'alteració en vi, encara que aquest hagi sofert «coupage» o rebaixes de graus, com és en el fermentar, agrejar-se, enterbolir-se, florir-se.

L'esmentat producte és indispensable als senyors exportadors i colliters de vins, per a evitar-se trastons en el viatge, i d'imprescindible necessitat als que venen sos vins en petits garrafons per a famílies, i a tot comerciant, en general, pulcre en ses operacions.

Preu : 15 pessetes quilo en pots origen, de llauna
Caixa de 25 pots (28 quilos), 300 pessetes
Cada pot acompanya les instruccions per a son empleu

“NEUTRACIDOL”

El «NEUTRACIDOL», com el seu nom indica, està destinat a corregir tot excés d'acidesa en els vins, donant excel·lents resultats en els casos d'Acidesa (agres), Picadures, Girats, Escaldats, Verds, Amagranats, etc., etc., obtenint sorollosos i garantitzats èxits, excepte en els casos en què un vi està en el màxim d'alguna d'aquestes malalties exposades, en el qual cas, si no s'obté curació completa per a donar sortida al vi com bo, almenys permet la barreja amb vins normals, essent a l'ensem cobert de sobres, pel benefici que aquesta barreja reporta, l'escàs valor empleat en el producte.

Es ven en pots originals de llauna de 1 quilo i està admès per les lleis, usant-lo a la dosi de 200 a 400 grs. per hectol., segons instruccions que el mateix acompanya

Preu: 7 pessetes quilo. Caixa origen de 25 pots (25 quilos), pessetes 150

En venda : Josep Esquerra Laspalas, Portal Nou, 16 - Barcelona. — Banús i Soler, Jaume I, 18 - Barcelona. — Vicens Ferrer i Companyia, Plaça Catalunya - Barcelona. — Joan Cunillera, Freneria, 1 - Barcelona. — Ramon Roqueta - Manresa (Barcelona). — Antoni Balcells, Picas, 4 - Tàrraga (Lleyda). — Pere Abadia, Plaça Constitució - Tortosa (Tarragona). — Gabriel Hernández, Salvà, 10 - València. — Fills de J. Iglesias - Rioseco (Valladolid).

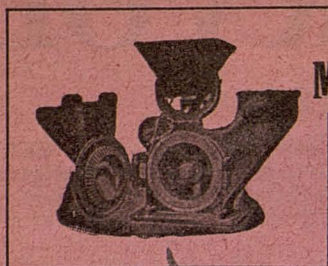
Productes enològics

Tanins — Tartàrics — Cítrics — Metabisulfit de potassa — Antiferments — Clarificants àcids — Gelatines — Albúmines — Colorants inofensius — Decolorants — Antiàcids — Extracte sec — Aromes: Bordeus, Medoc, Macon, Rioja, Sauterne — Extracte de moscatell i ranci — Aparells filtres perfectes nacionals i estrangers — Mànegues per a baixos de vins — Manegots per a aparells filtres — Filtrolina — Paper filtre — Herbes Torino per a la fabricació de vermut — Essències per a la fabricació de licors, etc., etc.

JOSEP ESQUERRA LASPALAS

Portal Nou, 16 - Barcelona - Telèfon 479 - S. P.

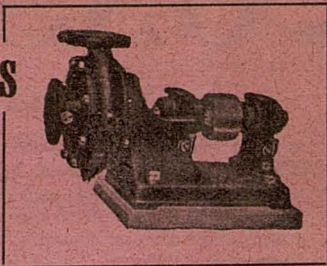
En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

MOTORS

per a olis
i benzina,
de la casa

GERR.
KÖRTING

Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen
a la vegada, civada, blat de
moro, ordi, faves, garrofes,
palla, etc., etc.

Sempre
existen-
cie s!

BOMBES

per a regar o per altre
ús, amb rendiment d'aigua
fins a 180,000 litres per
minut

HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:

VILADOMAT, 158 I 160

MADRID:

NÚÑEZ DE BALBOA, 6

Extracció dels Olis de Brisa

El dissolvent ininflamable

“TRI WACKER”

proporciona olis d'alta classe, permetent
de refinar-se per a usos comestibles. L'ur
empleu és molt econòmic pel seu escàs
consum.

Central de vendes per a Espanya y Portugal

COMAMALA & GINEBREDÀ

Argüelles, 434

BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Jo per això, després d'aquesta experiència, sembro sempre en lluna plena.

Seria ben interessant que els pagesos aportessin cada un les coses que sobre aquesta qüestió coneguessin. Potser així aconseguiríem d'esclarir les nostres idees i orientar-nos sobre la manera de procedir.

BALDIRI JUSCAFRESSA

Pols cúpriques i sucus cúprics

Per defensar les vinyes del mildiu, cal emprar el sulfat en pols o en solució?

Vet'aquí una qüestió molt interessant que no sembla que al nostre país hagi estat prou presa en consideració, malgrat la seva importància.

Posada la qüestió com la posa la pregunta que acabem de fer, té més de una solució. Si no fos així, el problema seria resolt fa un munt de temps i no caldria discutir sobre l'elecció d'un dels dos mètodes rivals per combatre el mildiu. L'un hauria guanyat fa temps. Si tots dos subsisteixen, és que tots dos són avantatjosos, segons les circumstàncies.

Abans de la floració, segons han demostrat les enquestes vitícoles fetes a França en els últims anys, les pols cúpriques no poden substituir les solucions. En aquest període de la vegetació dels ceps, en efecte, si sobrevenen pluges, les pols no són prou enèrgiques. Demès, com que les primeres fulles de la vinya han de quedar tot l'estiu, convé que siguin eficaçment protegides contra el mildiu mitjançant un producte cúpric adherent, és a dir, mitjançant un suc que les mulli bé i pugui quedar-se molt de temps al damunt d'elles, resistint les pluges i els vents i exercint al mateix temps una acció fongicida enèrgica en tot temps tant sobre les espores existents ja damunt la planta com sobre les altres que hi poden caure més endavant.

Es evident que per què els raïms romanguin sans, madurin normalment i no siguin atacats pel *rot-brun* (mildiu del raïm) cal que les fulles siguin sanes i continuïn a elaborar les substàncies

necessàries a la fructificació. En cas contrari, els raïms serien contagiats per espores que caurien de les fulles atacades i si, per una estranyíssima coincidència se n'escapessin, no arribarien a madurar normalment perquè estarien mancats dels aliments necessaris. Cal, doncs, en un primer temps, emprar sucus cúprics.

Ara bé; les pols cúpriques tenen l'avantatge de poder penetrar bé entre els raïms i d'interposar-se entre els grans, quan són fines i projectades per bones ensofradores.

Els raïms en estat jove (juny, juliol) són molt sensibles als atacs del mildiu que produeix, sobretot en proximitat de les fulles, unes taques deprimides de color fosc que han fet donar a la malaltia el nom de *rot-brun*.

Per això després de la floració resulten molt útils les pols cúpriques com esteatita cúprica, sofre cúpric, etc. Després caldrà alternar les pols amb els sucus.

En conseqüència i per acabar, quan la vinya està situada en una regió on el mildiu no revesteix normalment caràcters de gravetat poden ésser suficients les pulveritzacions, abans i després de la floració, en nombre variable segons les condicions d'humitat i de temperatura, fetes amb sucus cúprics, mullants i adherents pulveritzant bé els raïms i després, un cop apareguts els grans, una aplicació pols cúprica.

Per contra, allí on s'hagi de temer l'aparició del *rot-brun* és indispensable després de la flor, fer dos, tres i fins quatre tractaments amb pols cúpriques, escalonats, si cal, fins més enllà del verolament per assegurar la salvació del raïm del mildiu i fins de la podridura grisa.

Els tractaments amb pols es fan al matí quan els ceps són encara coberts de rosada a l'objecte que adhereixin millor.

E. GERMA

Els danys de la secada es poden parcialment evitar fent bones treballades fondes a la tardor per recollir les aigües de pluja i impedit que mes tard aquesta humitat acumulada es perdi. Això s'obté amb freqüents treballades superficials. Avui existeixen eines que permeten de fer aquesta operació amb economia i rapidesa.

L'exportació de patates primerenques

Val la pena de què es doni la deguda publicitat al conflicte que suposa la prohibició d'exportar la patata primerenca, conreu preferent en els pobles del litoral des del Riu Tordera a Barcelona.

Fa uns quants anys els pagesos de la costa catalana veuen restringida la llibertat d'aquesta exportació per la intervenció de les autoritats i de la Junta provincial de proveïments, les quals li fixen un límit. Enguany, els perjudicis que suposa dita intervenció vénen augmentats, perquè els culliters de patates sols podran exportar el cinquanta per cent de les seves cullites.

Es lògic que dites autoritats i Junta es preocupin de què no s'augmentin els preus de venda en el país i de què l'exportació de productes agrícoles no minvi les existències que haurien concoregut al mercat interior establint uns preus normals per la llei de l'oferta i de la demanda. Però, és evident que aquest principi no pot tenir una aplicació general en tota mena de productes de la terra.

Una excepció ha de fer-se amb la patata primerenca, per tractar-se d'un producte únicament obtingut amb mires a l'exportació, per l'elevació del preu de cost i perquè la seva venda no més és possible en un temps molt reduït.

Si en lloc d'exportar patates primerenques, els pagesos del litoral pretenguessin exportar un article de gran consum que sols es pogués collir en les seves terres, trobaríem molt natural que es posés un límit a les exportacions excessives per tal d'evitar un augment en el preu de venda. Tractant-se d'un producte de cost molt elevat, que mai s'ha venut en el mercat interior, sinó que es ven a l'estranger a preus molt alts, considerem un absurde posar obstacles a la seva lliure sortida.

Si els qui amb la més bona intenció ordenen que sols pot exportar-se la meitat de la cullita, tinguessin en compte que els pagesos que dediquen les seves terres al conreu de la patata primerenca ho fan per creure que podran exportar-les i vendre-les a bon preu, és ben segur que les seves mides serien unes altres, que més aviat tendirien a fer augmentar el conreu.

Imaginem un moment la situació del culliter: Té els camps plens de patates, sap que enguany sols podrà vendre'n la meitat per ésser exportada, que l'altre meitat l'ha de posar a disposi-

ció d'unes corporacions de caràcter oficial que tenen la bona costum de comprar a uns preus gens remuneradors (ignora, com és natural, a quin preu s'efectuarà la revenda d'aquesta meitat); d'haver-ho sabut abans de sembrar, el pagès del litoral s'hauria guardat, com d'escaldar-se, d'omplir tots els seus camps de patates primerenques.

Tanmateix vivim en un pís on la lògica i el sentit comú no donen cap senyal de vida. Tothom es queixa de què la crisi és aguda com mai ho havia estat, que la balança comercial acusa una pèrdua de molts milions per l'economia peninsular, que d'això en tenen bona part de culpa els tractats de comerç que dificulten l'exportació de productes agrícoles, però, mentrestant, es limita l'exportació d'un producte que no ens ha de fer cap falta, i que venut a l'estranger, especialment a les capitals de França i d'Anglaterra, se'n obtindrien més de cent milions de pessetes.

Reconeixem, però, que d'aquest estat de coses en són responsables en bona part els propis culliters. A hores d'ara encara no s'ha vist que fessin una acció conjunta, que fes adonar a les autoritats de què no hi ha cap raó que justifiqui una limitació a l'exportació. La majoria esperen que el veí es bellugui i que li tregui les castanyes del foc.

Es necessari que a aquests agricultors que inverteixen un capital considerable en un cultiu que ben sovint els costa les seves suades i que durant uns quants mesos han sofert el neguit de les gelades que tot ho cremen, els hi allarguin la mà per ajudar-los totes aquelles persones i corporacions que puguin atenuar per llurs esforços una situació de veritable malestar.

No hi ha res al món tan poca solta com treballar per no obtenir-ne cap rendiment. Comprenent-ho així es perquè AGRICULTURA dóna cabuda a les seves pàgines aquestes paraules de protesta, si bé és cert que ens manquen dades i detalls d'informació per a tractar l'assumpte amb el degut coneixement.

Prometem als lectors que en un altre article suplirem totes les deficiències d'aquest.

EDUARD RAGASOL

Els adobs no produeixen tot llur efecte si no contenen al mateix temps els tres elements essencials per la vida de les plantes: nitrògen, potassa i fosfats.

La cria del conill

Els llogrons que una conilla pot criar

Aquestes bestioles, per la concepció que generalment es té formada de la seva explotació, tenen un mal si. Sembla que la majoria dels que es proposen multiplicar l'espècie a l'objecte de treure'n un benefici, estiguin conjurats per obtenir un resultat totalment contrari, que persegueixin el seu aniquilament.

Hi ha qui es creu que l'èxit de la cria consisteix en l'acció benefactora de determinada herba o mena de menjar, que evita que els conills es morin, i tan arrelada és aquesta creença, que inclús s'espia el veí si té la sort de salvar les llogrades, per arrebregar-li el secret.

En zootècnia no hi ha secrets. La clau de l'èxit, el verdader secret consisteix en saber-ne i fer-ho de grat.

Un pagès o un ferrer, si les circumstàncies els obligessin a fer-se una taula, indubtablement que més ben feta o més mal feta, la farien, però ja mai es posarien a fer-la convençuts que anirien més depressa i que la deixarien més ben acabada que l'ebanista.

Amb el conill, tothom que es posa a criar-ne ho fa amb el convenciment que ja en sap i que de seguida ha d'obtenir el màxim rendiment i fixo en aquesta idea, sols procura que les conilles donin forces llogrades i ben nombroses. Es pren la femella per una màquina de fer conills.

Aquest afany que hi hagin forces naixements, és precisament una de les coses que més influeix en el fracàs.

Si a una màquina de vapor de determinada força, hom vol fer-n'hi desenrotllar més, ja es pot, posant-li més combustible, però a costa de la seva duració i exposant-se als perills de qualsevol avaria o explosió.

Apliqueu l'exemple a la cria del conill.

Obtindrà més beneficis el que amb deu femelles produeixi 300 conills a l'any i n'arribi a vendre 260, que el que amb el mateix nombre de femelles en produeixi 450 i n'hi visquin 260 també.

El negoci no consisteix en el nombre de llogrons que neixen, sinó en la quantitat de conills que es venen i en la proporció dels que viuen.

Es un error voler fer criar les conilles vuit o nou vegades l'any, i fer-les alletar nou, deu o més llogrons.

S'ha de tenir present que la conilla és un ésser vivent, que no és d'acer, sinó de carn i ossos, i que l'exigir-li més rendiment del que racionalment pot donar, ha d'ésser en perjudici no sols d'ella, sinó també del producte que ens dóna. El màxim que ha de fer-se criar a una conilla són sis vegades l'any; molt millor, però, es que només doni quatre o cinc llogigades.

Molts creuran que procedint d'aquesta forma no pot haver-hi benefici, i cabalment és el contrari; en aquest pla de cries consisteix l'èxit.

Es molt estès el costum de donar la conilla al mascle, o més ben dit, el mascle a la conilla, als dos o tres dies d'haver llogigat, per aprofitar la bona predisposició en la qual es troba en aquest interregne de temps per acceptar-lo fàcilment. Deixant per una altra ocasió si ha d'ésser el mascle que ha d'anar a la gàbia de la femella o la femella a la gàbia del mascle i les conseqüències que per ell pot tenir acoplar-se a la femella a tan curt plaç d'haver llogigat, aquest procediment és desastrós per ella i la seva descendència.

Quin temps es dóna a la conilla perquè es reposi del desgast que significa el llogigar i l'alletament dels fills?

La mare ha de tenir almenys quinze dies de repòs, això és, dos setmanes abans de tenir la llogigada següent, s'hauran de desmamar els conills de la llogigada anterior, car no fent-ho així resulta que per l'estat de depauperament al qual arriba la conilla, acceptant que tingui la suficient força física per resistir-ho, sols pot donar-nos productes raquítics, d'un desenrotllament molt lent, que a la més mínima pertorbació atmosfèrica o el més petit esforç fisiològic moren.

Si la mare en tot el període gestatiu ha d'alletar els fills, la llet que els dóna no conté les suficients unitats nutritives que llur alimentació requereix, com tampoc la té amb l'abundància necessària, de manera que és en perjudici de la qualitat i quantitat de llet; i encara que els seus fills hagin nascut vigorosos, no tarda l'anèmia en apoderar-se d'ells.

Donant la conilla al mascle als quinze dies d'haver llogigat, demés del descans que per ella significa, en cas de quedar plena, els llogigons ja han mamat llet bona durant les dos primeres setmanes, i encara que després disminueixi la llet de la conilla en quantitat i qualitat, com que els llogigons en aquesta edat ja comencen a menjar, el dèficit en l'alimentació que la mare els dóna, se'l compensen ells cercant-lo a la menjadora.

La conilla queda fecundada pel líquid espermàtic procedent del

mascle, però l'embrió es desenrotlla de les substàncies que d'ella extreu; imagineu-vos, doncs, l'esforç que significa alletar nou o deu llorigons i que dins el ventre s'estiguin desenrollant els fetus de nou o deu més.

Deixant apart l'interès que en tot moment hem de tenir de no precipitar l'exhauriment de la conilla, pels motius que exposaré, una conilla no ha de criar més de sis llorigons cada vegada.

Les qualitats prolífiques dels conills són hereditàries, de manera que el que exposo és fundat en la suposició que les femelles amb les quals es treballa siguin producte d'una selecció.

Generalment, una conilla loriga de 8 a 10 conillets; de vegades en té més, però em refereixo als casos més abundosos; si els cria tots, la llet ha de repartir-la entre els deu fills, i si fos possible que la mare la distribuís en la mateixa proporció entre tots, lògicament cada un dels deu ingerirà menys líquid làctic, que si sols n'alletés sis, i en conseqüència el desenrotllament dels sis fóra molt més ràpid que no pas el dels deu.

Però una conilla no té els llorigons uniformes; dos o tres són sempre més grossos, tres o quatre de mitjans i els altres són molt petits.

Els grossos i mitjans, sense ingerir la quantitat de llet necessària, indubtablement com a més vigorosos, mamaran més que no pas els petits, fent que el desenrotllament d'aquests últims es retardi, més que per llur complexió, pel dèficit d'alimentació; si en nèixer suprimim voluntàriament els que excedeixin de sis entre els més desnarits, no queda limitada la racció dels més vigorosos que hem deixat i ens estalviem la contrarietat de que se'ns morin quan tenen 15 o 20 dies o un mes, quan ja han reportat una despesa de menjar i treball.

Si una conilla sols alleta sis conillets en qualsevol posició que es posin, poden mamar còmodament, i encara que n'hi hagin en la llorigada uns de més vigorosos que els altres, el més feble pot nodrir-se perfectament.

El conill ben nodrit des del seu naixement tindrà el desenrotllament molt més ràpid, i en tota indústria pecuària a base de produir carn comestible, el negoci consisteix a obtenir la major quantitat de quilos de carn en el menor espai de temps possible i amb el menor nombre de caps.

Resulta més econòmic fer 1'500 quilos de carn amb un sol conill, que amb dos, i és molt comprensible: en el primer cas el conill tardarà en donar-nos aquest producte quatre o cinc mesos, mentre que per arribar a obtenir 750 grams de cada un dels segons,

tardarem de tres a tres i mig mesos, de manera que l'alimentació del conill gros, agafant-ho pel plaç més llarg, durarà cinc mesos, mentre que si ajuntem el racionament dels dos últims com si fos un sol conill, representa un període de nutrició de set mesos de durada; per tant, gastarà menys en menjar un conill en cinc mesos que no pas en set; i l'exposició del capital que representa el seu valor queda reduïda en un 33 %, ja que a menys conills menys perills i demés la mà d'obra és així mateix notablement rebaixada, car si bé en un conill o en deu no s'hi coneix, s'hi notarà, i força, si per obtenir 750 quilos de carn els fem només amb 500 caps o bé hem de fer-los amb 1.000.

No s'ha d'interpretar el què exposo en el sentit que un conillar ha de donar preferència a la producció de conills que vius facin 2'440 quilos, que la carn i ossos vendibles pesaran molt aproximadament 1'440 quilos, ja que amb seguretat es trobaran dificultats per la seva venda, tota vegada que hem de sotmetre'ns als gustos i predileccions del consumidor, i un conill gros, encara que sigui tendre, és repudiat perquè es creu vell i dur.

Linyola, abril, 1928.

RAMON FARRÉ

El conreu de les tòfones

Com més variada és una agricultura, com més rica en conreus, major és la seva força, la seva riquesa. Aquest és un d'aquells axiomes que no necessiten demostració i que tothom coneix.

Per això un dels principis que haurien de guiar els que fan d'orientadors, oficials i extraoficials, de la nostra pagesia, hauria d'ésser el de propagar conreus nous que servissin a augmentar la varietat de la nostra producció rural i n'afermessin la solidesa.

Fidels a aquest principi, per bé que no siguem pas orientadors, volem avui parlar, enc que sigui molt breument, d'un conreu nou o quasi, a la nostra terra: el de les tòfones.

Les tòfones són unes criptògames, podríem dir una mena de bolets particulars, que es crien subterrànis a certs boscos i que assoleixen preus extraordinaris. No sabem en aquests moments els preus que assoleixen al mercat, però en la passada collita a França es venien de 80 - 100 francs el quilo. Això sol diu que es tracta d'un producte aristocràtic, i, per tant, d'un producte remunerador.

La producció al Sud de França és molt important i va anyalment en augment per tal com les terres impròpies pel conreu, les

garrigues, són plantades d'alzines que són els arbres trufígens per excel·lència, encara que també ho siguin els avellaners, els pins, els xops, els castanyers i fins els ceps i altres arbres.

Segons el clima, es planta una classe diferent d'alzina. En les exposicions càlides es planta l'alzina verda i en les fredes la blanca.

Aquesta creix més de pressa que l'alzina verda, però és més exigent i cessa més aviat de produir; per això en general és preferida la verda.

La plantació es fa posant les línies a la distància de 10 - 12 metres si es tracta d'alzina blanca, i de 6 - 8 si es tracta de verda. En la línia es posen a meitat de la distància que separa les línies. A mida que els arbres creixen s'aclareixen en la línia, deixant-los a una distància doble, car quan el sistema radicular és molt desenrotllat i el de les diverses plantes es toca, la producció de tòfones disminueix. Convé, doncs, retardar tot el possible el contacte entre les zones radiculars consecutives.

La terra millor per l'alzina trufígena és l'argilo-calcàrea, no gaire profunda, calenta, no compacta. Naturalment, perquè la tofonera s'estableixi cal que la zona sigui trufícola i porti per això els gèrmens de la criptògama. A Catalunya aquestes zones no manquen pas. No obstant, les zones trufícoles es poden establir artificialment sembrant terra de tofoneres, sembla que s'ha de fer amb algunes precaucions perquè reeixi. Però sense necessitat de crear zones noves, n'hi hauria prou amb conrear les que actualment existeixen al nostre país i estendre-les i millorar-les, cosa que es fa fàcilment.

Per preparar la terra per la plantació de les alzines, a la regió francesa de la Vaucluse, a la qual ens referim en aquestes notes, fan un desfos general del terreny, repetit dues vegades molt sovint, a uns 30 centímetres de profunditat, procurant no tocar el subsol ni barrejar-lo amb la capa superficial llaurada.

Durant el període de creixement dels arbres, abans que comenci la producció de tòfones, fan conreus intercalats, com blat, civada, veges i altres llegumes i fins vinya i tot, amb la qual, segons un viticultor i truficultor de la Vaucluse, l'alzina s'associa perfectament i dona bones produccions de tòfones. Cal, però, que les terres en aquest cas siguin fèrtils i frescals.

La plantació es fa sembrant glans o plantant alzinetes. La sembra de les glans es fa d'octubre a gener, enterrant-les a uns 5-10 centímetres de fondària. Per les sembres de gener les glans es cullen a l'octubre i es conserven estratificades de la manera corrent.

La plantació directa es fa a la tardor i a l'hivern; és preferida a la sembra perquè les arrels resulten més superficials, i és a les arrels superficials on es fan les tòfones. Els arbres de llavor tenen poques arrels horitzontals i en ells la producció de tòfones és més petita. Per obtenir bons plançonets provistos d'un pa d'arrels horitzontals, s'acostumen sovint a sembrar les glans en testos de 5 cm. d'alt per 6 de boca, que s'enterren al planter. L'arrel principal surt pel forat del fons del test i queda estrangulada, mentre les arrels laterals surten per la boca del pot i s'escampen horitzontalment. Aquest sistema té l'avantatge de permetre la plantació amb un petit pa de terra, ço que assegura la presa. Al cap d'un any de la sembra el plançó es porta al camp, en el terreny treballat com ha estat dit, i es planten amb test i tot, procurant que cada test porti tot al voltant un pa de terra.

Les alzines trufícoles comencen a donar fruit al cap de uns vuit anys, i de vegades als cinc o als sis, sobretot si plou en quantitat suficient al juliol i a l'agost. Per obtenir la frescor necessària, fins s'acostumen a cobrir els trossos millors amb pedres planes o a regar-los una o dues vegades quan és possible, o a fer treballades superficials. Una cosa que cal evitar és l'acció directa dels raigs solars, i per això la poda de les alzines s'ha de fer amb cura, evitant d'aclarir-les massa. Pot dir que es redueix a treure les rames massa espesses que es toquen i a elevar la copa per facilitar les treballades.

Les alzines trufícoles han d'ésser adobades, però no amb fems, que són contraris a la producció de tòfones. S'usen sols adobs minerals. Heu's aquí dues fórmules emprades a la Vaucluse, per hectàrea:

1.	Sulfat amònic	150 quilos.
	Superfosfat	500 "
	Sulfat potàssic	200 "
2.	Sulfat amònic	100 quilos.
	Nitrat de sosa... ..	100 "
	Superfosfat	500 "
	Sulfat potàssic	200 "

Aquests adobs s'enterren en març o abril amb una treballada superficial.

La recolecció es fa des d'octubre a abril i s'empren gossos o porcs especialment ensenyats, que amb l'olfacte descobreixen el lloc on hi ha tòfones.

COMENTARIS

La crisi vinícola

A l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, el senyor E. Batalla ha donat una conferència tractant del mercat txecoslovac, que pot ésser un fort consumidor de vi, suro, fruites seques, raïm fresc, taronges, olis i conserves.

Pel que es refereix al vi, Txecoslovàquia consumeix uns 2 milions d'hectolitres que li són enviats per Itàlia i França. Espanya, segons el conferenciant, podria aspirar, amb un tractat de comerç, a exportar almenys la terça part d'aquella quantitat, és a dir, uns 700 mil hectolitres, que contribuirien a alleugerir l'stock de vins sobrants o millorar sensiblement la situació del mercat.

El senyor Batalla, coincidint amb un punt de vista molts cops exposat en aquestes pàgines, afirmà, però, que cap tractat podrà mai remeiar del tot la deplorable situació de la viticultura. Molts pobles, afegí, no volen beure vi, i és inútil que ens entossudim esperant que el consumeixin. Es precis, per tant, derivar la producció de raïm cap a la indústria sucrera: el most ens dona sucre a preus més baixos que el de canya i remolatxa, i és evident que així com disminueix el consum de vi, augmenta el de productes ensucrats. Això no seria cap perjudici per la viticultura. En efecte, la llei seca, promulgada als Estats Units, lluny de perjudicar les vinyes de Califòrnia, les ha fet créixer: el comerç de raïm fresc i les indústries de les panses, els dolços, xarops, mostos, etc., estan en el seu apogeu, i determinen una era de prosperitat de la viticultura.

Aquestes consideracions haurien de fer meditar els viticultors. La solució, total, íntegra, definitiva, de la crisi vinícola, no està, com ja hem dit moltes vegades, en els remeis que ells demanen, amb tan poc d'èxit per altra part.

Una estació agropecuària

El decret de reorganització dels serveis agrícoles, que ja comentarem laudativament en ésser publicat, estableix la creació d'estacions de fructicultura, sericicultura, viticultura, ramaderia, patologia vegetal, etc., a la nostra terra.

No cal dir l'interès amb el qual hom espera que aquestes estacions oficials comencin a funcionar per obtenir una ràpida regeneració de la nostra agricultura.

Sembla, però, que es presenten algunes dificultats per la realització del programa reorganitzador. Copiem, en efecte, d'un diari de Barcelona, aquesta nota que es refereix a l'estació agropecuària de Vich:

"Els vigents pressupostos de l'Estat fixant una consignació per al sosteniment d'una Estació Agro-Pecuària a la comarca de Vich, destinada principalment a fomentar la producció asinal i porcina,

han donat i estan donant actualitat a un dels problemes agrícoles de la comarca que de fa temps s'ha plantejat i que no ha pogut solucionar-se encara.

Arribarà a aconseguir-se l'Estació Agro-Pecuària? Per optimista que es vulgui ésser, cal reconèixer que amb dificultat es podran vèncer determinats obstacles.

L'Estat exigeix un esforç previ al Municipi, a la comarca o a les associacions agrícoles comarcals, esforç que el concreta demanant la cessió d'una finca que tingui 20, 25, 30 ó 35 quarteres de regadiu i aigua abundant per a tots els altres serveis de l'Estació en projecte.

De finques que reuneixen aquestes condicions poden trobar-se'n algunes, no moltes, al terme municipal de Vich. Però, a quin preu? A menys de 100.000 pessetes bé pot afirmar-se que no es trobaria pas.

Si aquest esforç ha de realitzar-lo exclusivament el Municipi de Vich, difícilment seria viable la solució: el pressupost de Vich no creiem que pugui permetre tanta generositat."

I com es reuneixen aleshores les 100.000 pessetes per l'Estació Agro-pecuària?

"Ecco il problema."

L'exportació de patates primerenques

Els productors de patata primerenca de la costa passen una estona difícil i perillosa. Recentment ha estat dictada una R. O. intervenint l'exportació i obligant-los, entre altres coses, a reservar pel consum interior el 50 % dels quantitativs exportats. Ultra aquestes disposicions, hi han les traves de sempre i les complicacions inevitables quan l'Estat es fica a fer política de proveïments en lloc de deixar la més ampla llibertat perquè el mercat s'estabilitzi tot sol i automàticament.

Demés de les moltes raons que poden avençar els pagesos per demanar l'anul·lament d'aquesta R. O., n'hi han dos que ens semblen de pes. La primera és que el mercat interior no compta mai pel seu proveïment amb la producció de patata primerenca, de manera que el consum de la península és cobert amb la patata corrent. L'altra, que quan els pagesos es decidiren a sembrar patates primerenques ho feren perquè pensaven que les havien d'exportar. Si s'haguessin pensat que les havien de vendre a la península, i a preu de taxa, haurien fet altres conreus.

Malgrat, però, les raons en favor dels agricultors, l'exportació de la patata primerenca ha estat intervinguda unes quantes vegades, causant als productors de la costa perjudicis que els competents evaluen en algunes desenes de milions de pessetes.

Una inundació de cervesa

· Retallem dels diaris:

"Nova York, 24. — Els amos de les cerveseries de Harlem tingueren notícia que el agents de la secció prohibicionista havien rebut l'ordre de fer un registre en el seus establiments.

Els administradors aleshores ordenaren que fossin buidades 60.000 tones de cervesa pels carrers del barri de Harlem durant la nit.

Els agents prohibicionistes arribaren el moment que els carrers estaven transformats en rius de cervesa i en què tots els veïns del barri es trobaven amb gots saciant la set. — Radio.”

Avantatges del prohibicionisme a ultrança.

El rostollat

Una de les més interessants de les treballades superficials de la terra, és el rostollat. Tantost les darreres carretes s'enduen les garbes del camp, el bon conreador deu començar a treballar la terra, amb una arada polisoc, un extirpador o un escarificador.

Aquesta treballada del rostollat ofereix nombrosos avantatges: conserva la humitat del terreny, desenterra el rostoll i destrueix a més moltes larves d'insectes perjudicials. Aquesta operació cultural constitueix també un dels més segurs mitjans de lluita contra les plantes adventícies; les males herbes que a l'hora de la sega no tinguin la grana formada, seran destruïdes abans d'arribar a maduritat.

El rostollat contribueix igualment a retenir al terreny la major part de les pluges de tardor i d'hivern. Després de la collita, la superfície del terreny es troba endurida per la sequedat i pel pas personal i vehicles; les aigües pluvials no podent infiltrar-se en un terreny en aquestes condicions, s'escolarien per la superfície o s'evaporarien sense provocar cap possible guany a l'agricultor. Inversament, en la terra treballada, les aigües penetren fàcilment, i l'increment dels espais llacunars en l'espessor treballat permet una absorció força més considerable.

El guany d'humitat degut a aquesta pràctica cultural pot elevar-se a 264 tones d'aigua per hectàrea.

La treballada de rostollat pot servir també per a incorporar al terreny algun adob o les llavors o alguna planta de desenrotllament ràpid com el fajol, la colça, etc.

Les pel·lícules agrícoles

Heu's aquí una cosa que no hem vist mai al nostre país. Cap institució agrícola s'ha preocupat mai de fer-ne fer o d'adquirir-ne.

Hem llegit que a l'estranger n'hi han de molt boniques en les quals el tema principal és sovint desenrotllat amb gust i proporcionant al mateix temps utilíssims coneixements. I fins n'hi han de còmiques, on el pagès rutinari paga gustosament els plats trencats i les bromes.

A Alemanya la “Universum film A. G.”, ultra les nombroses films de caràcter agrícola, n'ha fet ja 52 per la propaganda de les indústries zootècniques i als Estats Units, la pàtria indiscutida, la casa Ben Blumenthals, una de les més grans pel·lícules, inclou al seu catàleg 1.800 pel·lícules agrícoles, de les quals 12.000 tracten temes 200 tècnics.

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

La brotada molt desigual i en bastants indrets retrassada, no permet formar encara un judici aproximat del fruit que s'espera; sembla, però, que la vegetació del cep és bona en raó del bon temps que ha anat fixant-se. El règim de pluges al nord d'Espanya és més intens que a ponent i llevant, però la vinya en general no sembla pas ressentir-se de manca d'humitat, bé que fins a les fortes calors de l'estiu manquen jorns, i llavors potser trobem en falta la reserva d'aigua, car els passats anys de secada han migrat el desenrotllament progressiu de les plantes i en les ja criades la gemada conservació.

Els mercats estranys sembla que presentin dificultats, i en els de varies regions viticoles de fora Catalunya som a trobar-hi una lleu, però alarmanant tendència a la baixa de preus, car en mantes indrets es cotitza dos rals en menys per arrova. Altre dels signes poc favorables és el d'anar-se posant a nivell els preus dels vins clars i negres.

Per l'estranger no acusen arribades de stocks nostres, i els preus que donen, atesa la flexió dels francs, no són per a animar els embarcs.

Aquí som, si fa no fa, al mateix lloc que érem, amb més oferta que demanda, car aquesta no passa de quelques sollicituts per certes partides entre corredors locals, alguns bodeguers i tàverners i uns pocs pagesos que puguin servir determinats colors i graus que el client de ciutat prefereixi.

I així estem, amb tipus de poca vàlua de per si, que s'han arribat a donar a les setze pessetes, i altres tipus, ja corrents, que ni estirant-los amb ternals volen depassar les vint i una, amb un promig de divuit pessetes carga. Veritat és que aquestes diguem-ne vendes solen fer-se vergonyosament per part de l'escanyat vinater... però es fan i porten tarannà de prosseguir. Som amb els blancs un poc menys desgraciats, però la diferència a favor és tant migrada, que ni de lluny compensa el desastre d'altres ajustos. Avui he vist realitzar quelques partides de vins ben criats als tretze graus fins a vint-i-quatre pessetes. On irem a parar?

EL VITICULTOR MODERN

Sulfata amb

Sucs a base de sosa

Demanin-se fulletons explicatius i fórmule

Solvay i Companyia - Apartat 403 - Barcelona

Per tot lo qual, ja no sé si serà cosa d'alegrar-nos l'arribada d'una bona cullita, perquè llavors augmentaran les dificultats per l'estiva i una processó d'ofertes que contribuïrien a avilir més encara els preus de mofa que corren.

Si contéssim, encara que circumstancialment, una llei que autoritzés la reducció cremant-se el productor el sobrant que li embrassa els cellers, tal volta reeixiríem a afrontar aquests pèssims temps. Però els temps de l'Osma tot lo més són per a cròniques d'història contemporània. Els nostres temps són de tragèdia i... mutisme.

PERE J. LLORT

Olis

Aquests darrers dies han estat dies de bon passar, pels nostres tenedors d'oli, per tal com han vist una reacció; els olis han pujat, mes han pujat nominalment, puix no tots els olis han pogut aconseguir els preus més alts; els que *per necessitat* han hagut de vendre, han tingut que fer-ho als preus barats, ja que els preus *límits* han estat solament per a privilegiades partides.

I és que els compradors han triat. Així hem vist com a Borges estava el mercat completament aclaparat i en un moment donat es pagava 38 rals i mig l'oli que el dia abans no es volia pagar a 36 rals.

Igual que a Borges ha passat als altres mercats productors, en els que el tenedor està força retret, cosa que ha fet que el preu pugés, sense fer-se cap operació que pogués assenyalar la verdadera marxa del mercat.

A Andalusia és on la tensió és més forta; allí es creu que s'arribarà a aconseguir que es privi per complet l'ús de l'oli de llavors, i això els fa creure que l'oli pujarà.

Nosaltres no hi veiem pas cap pervindre i ens fixem en la manca d'exportació que cada dia serà més forta i més si els preus s'apugen, i creiem que l'oli no pot pujar si a l'estranger no ho fa. El nostre mercat interior aviat està ple, per això tota la campanya hem vist una puja de dos, seguida d'una baixa de quatre. Déu faci que ara no sigui així i que els preus continuïn anant per amunt.

Per donar una definició del mercat, podrem dir que està a l'expectativa i la seva marxa depèn de què el tenedor es mantingui fort, puig es veu ben clar que els magatzemistes no tenen existències per molts dies.

Els olis de llavors també han tingut una mica d'aturada, però han tornat a reaccionar i tornen a ésser als seus preus d'abans; si aquest oli ha de regularitzar la marxa del d'oliva, no baixarà pas, puig les llavors estan molt fermes i no sembla que vulguin moure's.

Una tona de llavor de cacahuet costa avui a 25 lliures esterlines c. i. f. València o Barcelona. D'una tona en surten 400 quilos d'oli; cal tenir en compte que el turtó baixa molt, tant que en pocs dies ha tingut una depreciació de més del cinquanta per cent.

Poques operacions s'han fet en el mercat. Els preus han estat els següents:

Aragons. — Classe extra, menys de 5 dècimes, 60 duros; classe fina, menys de 9 dècimes, 58; classes defectuoses, menys de 2 graus, 53.

Tortoses. — Corrents de 8 graus, 46; Idem de 10 graus, 45; ídem de 15 graus, 43.

Urgells. — Extres de menys d'un grau, 56; fins de menys d'un grau i mig, 54.

Andalusos. — Fins de menys d'un grau, 53 duros; ídem de menys de dos graus, 51; corrents de tres graus, 47'50; ídem de cinc graus, 46.

Refinats. — Producció local, 54; ídem andalusca, 53'50.

Preus per carga de 115 quilos, posat al magatzem del comprador a Barcelona.

Llavors. — Corrents de menys d'un grau, 205 pessetes; ídem de menys de tres graus, 201; refinats, 220.

Tots els 100 quilos sobre moll Barcelona.

La reacció experimentada en l'oli d'oliva no ha repercutit en els olis al sufur, els que continuen cotitzant-se els verts primera per a saboneria, i sense garantia d'acidesa, a 31 duros la carga.

LISINI ANDREU

Cereals

Després de les festes passades, el mercat de Barcelona s'ha animat una mica per bé que els preus no hagin sofert variacions sensibles. Durant la última setmana, però, solament s'ha cotitzat pel que es refereix a blats, els candeals de Castella i els blanquets d'Extremadura.

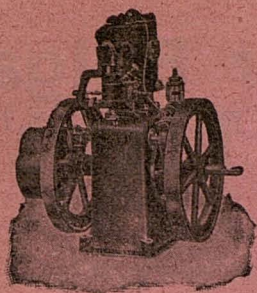
Es van coneixent amb detall les incidències de la recent agitació blataire al món, deguda a un trust americà, el qual tót just sapigué que la producció de blat europeu no hauria estat suficient pel consum, va aca-parar de primer la producció dels Estats Units, del Canadà i de l'Argentina i després la de l'Austràlia, la qual per haver produït un 20 % més que no pas els anys anteriors podia influir impeding l'alça que volien els trustistes.

Per orientar els lectors sobre la situació del mercat blataire en els últims anys, copiem d'un article d'Observer a *La Publicitat* les cotitzacions mèdies del blat al mercat de New-York, des de 1909. Feta igual a 100 la cotització de 1909-1914, les dels anys següents, són:

1909/14	100
1914/15	127
1915/16	120
1916/17	189
1917/18	224
1918/19	221
1919/20	238
1920/21	196
1921/22	126
1922/23	122
1923/24	113
1924/25 (Terme mig de 8 mesos)	156

S'observarà que els preus pugen constantment (amb l'excepció d'una lleugera flexió en 1915/16) fins a 1919/20, i aleshores endavant baixen constantment fins a l'any 1923/24. El terme mig de la part que examinem de 1924/25 ja indica la reacció.

A les darreries del març de l'any passat els preus de Xicago tocaven llur límit més baix, amb un tipus de prop de un dòlar (cent cents) per bushel (27.216 quilos). Després començà la puja, arribant pel desembre a 177'5 com a preu màxim i a 152 5/8 com a preu mínim.

MOTORS

per a benzina, alcohol, petroli, etc.

SERVICE

Des de 1 fins a 20 HP.

GRUPS ELECTROGENS

PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

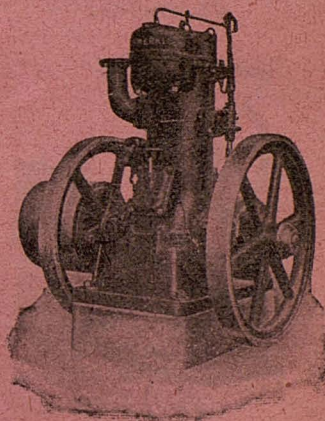
MOTORS SEMI-DIESEL "CLIMAX"

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins.
Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres.
Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a

Bailén, 19 - BARCELONA

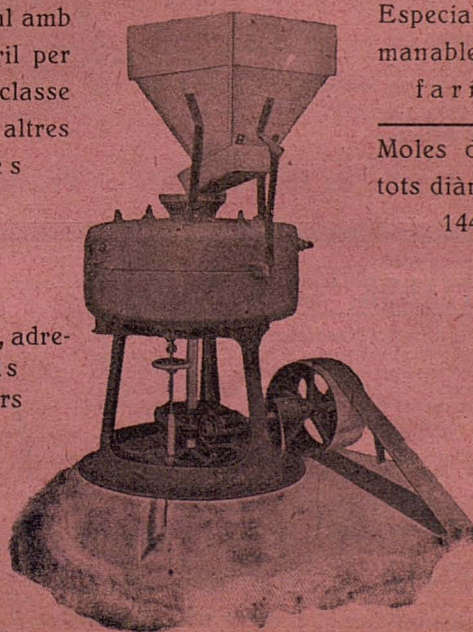

Molí horizontal amb moles d'Esmeril per a triturar tota classe de grans i altres matèries

Per a informes, adreçar-se als constructors

Manuel Blasi, S. A.

Especialment recomanable per a fer farinades

Moles d'Esmeril de tots diàmetres fins a 1440 m/m

Passeig de Sant Joan, 13

Barcelona

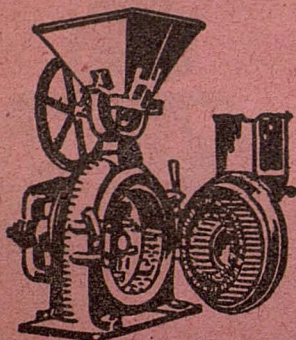
Teléf. 147 S. P.
Apartat de Correus 679

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Molí Triturador Belga

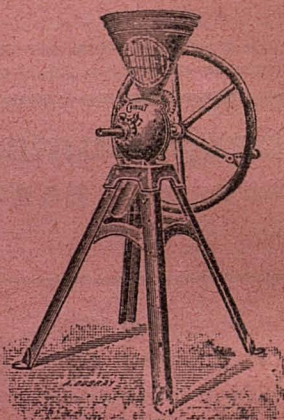
“Royal Triumph”

L'únic que
reuneix tots
els avantat-
ges i neces-
sitats per a
l'elaboració
de pinsos.

Tenim mun-
tada una
secció d'as-
saigs, on po-
den veure's
funcionar.
Referències
a satisfac-
ció. Moltes
facilitats de
pagament.

ELS més perfectes del món, molen,
tamissen i barregen amb una
sola passada totes les matèries, ja si-
guin dures, mig-dures o flonges: ce-
reals, palles, alfals, garrofes, terres,
sucre, calç, guix, troncs, fulles, dro-
gues, ossos,
ordi, civa-
da, draps,
sofre, espi-
gues de blat
de moro,
canyes,
adobs, etc.,
especial per
a barreges
: íntimes :

Grans existències de Molins a mà : Prospectes gratis

POLVORITZADOR “LE RATIONNEL”

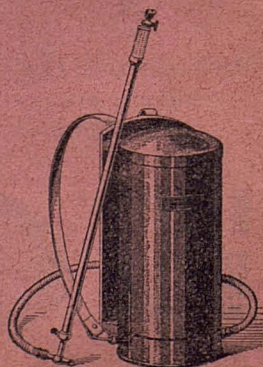
Per aire comprimit : Alta pressió contínua : La compressió
de l'aire sols es verifica una vegada al dia : El més eficaç per
al tractament dels arbres : Adquirit pels Serveis Tècnics
d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya : Blanqueja
i pinia 100 metres quadrats en 10 minuts : Adoptat per més
de 200 pintors de Barcelona.

LA XERINGA AVICOLA

PER A TRACTAMENTS DEL
BESTIAR, AUS I JARDINS

HENING Y C.^a Representant

Consell de Cent (entre Muntaner i Casanova), 239 - Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

El record del preu alt fou tocat al gener passat (203); durant el febrer hi hagué una lleugera baixa per bé que els preus fossin superiors als màxims del desembre. La baixa forta vingué el mes de març, descendant els preus a un mínim de 146.

Sembla ara que el mercat mundial s'ha estabilitzat.

Els preus a Barcelona han estat:

Candeal de Castella, de 51 a 52,50 pessetes; blanquet d'Extremadura, de 50 a 50,50 pessetes; tots dos per 100 quilos sobre vagó origen.

Civada extremeña de 51 a 52; argentina disponible, de 48,50 a 49,50; argentina flotant, 47; andalusa vermella, de 49 a 50.

Blat de moro Plata disponible, de 39,50 a 40. Tot per 100 quilos.

LLUÍS MARSAL

Fruits secs

L'avellana ha sofert una considerable baixa, car avui ja hi ha cases que cotitzen a 490 pessetes la classe primera, degut a que els exportadors no demanen ofertes.

En relació a les anteriors setmanes s'han reduït en gran manera els embarcs d'ametlles i d'avellanes. Això ha motivat el descens en els preus actuals que no tindria res d'estrany que anessin continuant, especialment en ço que ateny l'avellana.

Les ametlles han baixat cosa d'unes 10 pessetes els 100 quilos, però encara que tampoc vénen demandes per a l'exportació, com que dins la Península hom en fa un bon consum, no és tan fàcil que experimentin un baixot com les avellanes.

Els pinyons continuen igual i així mateix estan encalmades les garrofes.

Actualment es cotitzen els següents preus, sobre vagó estació Barcelona:

Ametlla en gra: Llangueta, propietari, a 580 pessetes; Esperança primera, a 580; ídem segona, a 565; Comú, a 540; Marcona, a 625; Planeta, a 615; Mallorca escollida, a 560; ídem propietari, a 524; totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra, primera, a 495 pessetes; ídem segona, a 470; els 100 quilos.

Avellana en closca: negreta extra, a 138 pessetes els 58 quilos; garbellada, a 128; propietari, a 126.

Pinyons pelats castellans, a 390 pessetes els 100 quilos.

Garrofes: Xipre, a 50; Negra Vinaroç, a 48; ídem Castelló, a 48; ídem Matalafera, a 47; Roja i Negra, a 47; Negra Eivissa, a 42; Mallorca, a 40; tota en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

L'agricultura i la ramaderia han d'anar plegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obté de les terres que conrea.

NOTICIARI

Una errada de caixa feu aparèixer, al número passat, com autor de l'article *Comptes de comerç i comptes de pagès* un hipòtetic senyor R. Cané, mentre es tracta del nostre bon amic R. Pané, animador del Sindicat de Guissona.

El govern civil de Barcelona ha publicat una circular de Sanitat cridant l'atenció sobre els perills d'usar aigües infectades per a usos domèstics.

Premis a Sindicats.—Ha estat premiat amb 200 pessetes el Sindicat Agrícola de Castellfollit, i amb 500 el de Joanetes, a fin de que puguin reedificar el local de la Cooperativa destruït per un incendi temps enrrera.

Hom diu si amb aquestes sumes tan importants, construïran un veritable palau de l'agricultura; a nosaltres, però, ens sembla més aviat exagerada aquesta suposició.

Pedregada al Priorat.—El dia 20 d'abril, a la tarda, caigué una forta pedregada a la comarca del Priorat, especialment als pobles de Poboleda i Cornudella, on els ametllers i els brots dels ceps han sofert danys incalculables, fins al punt que es consideren perdudes totalment les collites.

Ho sentim ben sincerament. Fa molts anys que els pagesos del Priorat estan de desgracia.

La Junta Consultiva agronòmica ja no s'anomena Junta Consultiva Agronómica, sinó Consejo Agronómico. La reforma era ben necessària i nosaltres l'aplaudim.

Per presidir aquest nou "consejo" ha estat nomenat un senyor Manuel Pérez García o Manuel García Pérez, no ho recordem exactament i ho sentim.

La Confederació Catòlico-agrària ha celebrat a Madrid la seva assemblea ordinària amb l'assistència de delegacions de les 34 federacions adherides.

El pantà del Francolí.—Una nombrosa comissió de veïns de Vilavert ha visitat les oficines de la "jefatura" d'Obres públiques de Tarragona per tal d'examinar la Memòria i els plànols del projectat pantà del Francolí.

Hom sap que amb l'embassament que es projecta restarà inundada l'esmentada població i una gran part del seu terme municipal. La indemnització que per l'expropiació de les cases i terrenys rebran llurs propietaris de Vilavert diu la Memòria que arribarà a la xifra de 1.888,385 pessetes.

No hem pogut esclariar ben bé encara allò de la campanya de economia rural que una important escola d'Agricultura ha de celebrar en breu. No desesperem, però, de saber-ho aviat per poder comunicar-ho als lectors.

La Comissió organitzadora de l'Assemblea de vinicultors que s'ha de celebrar a Tarragona, s'ha reunit per procedir a la distribució de ponències i de primer antuvi s'acordà que l'esmentada Assemblea es convoqui per al dia 17 del vinent maig.

El Sindicat d'exportadors de vins de Tarragona ha rebut dues lletres, una de Xereç i una altra de Màlaga, en les quals s'adhereixen amb entusiasme a la campanya iniciada per la dita entitat per tal d'aconseguir que en la negociació de tractats de comerç es concedeixi interès preferent a la vitivinicultura.

La Junta consultiva del Crèdit agrícola ha quedat constituïda a Madrid i de seguida ha celebrat sessió. El senyor Vives, subsecretari de Foment i general d'enginyers, ha declarat que el directori havia aprovat ja la transferència de crèdit de 10 milions de pessetes, import del primer lliurament destinat a préstecs.

Els remolatxers i els fabricants de sucre han arribat a establir les següents bases de discussió per resoldre llur plet.

"Les Societats sucreres obriran nova contractació de remolatxa amb les bases generals dels contractes anteriors en tot el que es refereix al cultiu i recepció i amb les següents condicions addicionals:

Primera.—La remolatxa que es produeixi com a conseqüència d'aquests contractes, es pagarà en octubre i novembre següent al preu a què es pagui la remolatxa que es contracti per a la campanya de 1926-27.

Segona.—Si en 31 de març de 1926 l'existència total de sucre en fàbriques i refineries d'Espanya és inferior a 106.603 tones, xifra que segons la Direcció general de Proveïments hi havia existent en igual data de 1925, aleshores la remolatxa que es contracti per aquesta nova subscripció, es pagarà a 85 pessetes i en els mesos d'abril i maig el més tard."

En conseqüència de la protesta de la Junta de sequiatge de Lleyda, el governador civil ha reiterat les ordres a la societat Regadius i Forces de l'Ebre, per tal que deixi córrer l'aigua pel llit del riu Segre.

Ha estat autoritzada la importació de 60 mil tones de blat.

Segons diuen les autoritats, aquesta disposició està justificada puix, segons les estadístiques fetes amb dades procedents de les relacions jurades, manquen per al proveïment del país, cent mil tones de blat.

La importació no s'efectua, com han propalat alguns i con tothom compondrà per afavorir les fàbriques del litoral, o beneficiar els farinares catalans.

Les seixanta mil tones de blat no es desembarcaran en un sol port, sinó en els de Barcelona, Tarragona, València, Alacant, Màlaga, Santander i Bilbao.

Finalment el Directori, desitjós, som sempre, d'amparar els interessos dels bladers, es proposa per a la pròxima collita establir preus remuneradors en què el màxim sigui de 53 pessetes i el mínim de 50. Quedarà prohibida la venda de blat a preus inferiors i s'imposaran sancions als contraventors.

Els càrrecs directius en les cambres agrícoles no són renunciables. A conseqüència del decret autoritzant la importació de blat estranger, la Junta directiva de la Cambra Agrícola de Valladolid va dimitir.

Els dimissionaris van rebre un telegrama signat pel president del Directori, confirmen el decret de 2 de setembre de 1919, segons el qual els càrrecs directius en la Cambra Agrícola no són renunciables, i que per tant, s'atenguin a les conseqüències.

La Junta Directiva ha contestat amb un altre telegrama al president, dient que en el decret de referència no s'al·ludeix a si els càrrecs són renunciables o no, i per tant, manté la seva actitud.

L'eixut.—A la part baixa de Lleyda i molt especialment a la contrada de les Garrigues, el persistent eixut causa molts estralls.

La gent emigra a carrera feta. Els pobles han sol·licitat de l'Estat, l'acabament de les carreteres en construcció i replantejades, per tal de remeiar tant com sigui possible la fortíssima crisi d'aquest país.

Demanat l'hora d'istiu, entitats de tota mena s'han dirigit al govern. El govern no ha contestat encara i estudia la qüestió, i ens sembla que fa bé d'estudiar-la.

Hom diu que els agricultors són contraris a l'horari d'estiu. No ha creiem pas, perquè no els porta cap perjudici, i en canvi la seva aplicació beneficia el país portant un gros estalvi.

BIBLIOGRAFIA

LE OLIVE DA TAVOLA, per *L. Vivarelli*.

Società nazionale degli olivicoltori italiani.—Roma, 1925.

Petit fulletó il·lustrat en el qual són descrites les millors varietats italianes d'olives de taula i es donen també instruccions pràctiques per llur preparació.

Confessem que aquestes publicacions senzilles ens fan venir una gola tremenda.

Res d'això no es fa ara—ni es farà—a la nostra terra. I tan útil com fora, i tan necessari!

ESTUDI SOBRE L'US DE LES SALS POTASSIQUES COM ADOB, per *C. D.*—Un fulletó de 22 pàgines, Barcelona, 1925.

L'autor ha volgut recollir en un fulletó els quatre interessantíssims articles publicats a AGRICULTURA, en els quals estudiava en els seus diferents aspectes el problema dels adobs potàssics.

Nosaltres creiem que tots els lectors haurien de llegir i meditar aquests articles tan plens de doctrina i de sentit pràctic.

CONTRIBUZIONE ALLO STUDIO DELLA SCHIZONEURA DEL MELO E DEL SUO NEMICO ENDOFAGO APHELINUS MALI VAR. ITALICA, per G. del Guercio.—Un fulletó de 35 pàgines amb gravats.

La pomera té un enemic terrible: el pugó llanós o pugó de la sang.

Els remeis recomanats per combatre aquest insecte són d'eficàcia problemàtica i sobretot d'ús pesat i engorrosos. Per això els entomòlegs s'han preocupat de cercar un paràsit del pugó al qual ha estat encomanada la tasca de la seva destrucció.

El paràsit ha estat trobat: és l'*Aphelinus mali*. El qui escriu aquestes ratlles ha pogut veure, fa un parell d'estius, a l'Escola de pomologia de Florència, els resultats meravellosos obtinguts amb l'*Aphelinus* en unes pomeres que portaven encara evidents els senyals dels atacs del pugó.

El prof. Del Guercio, il·lustre entomòleg italià, introductor a Itàlia del paràsit, fa en aquest fulletó un estudi complet de la *Schizoneura* i de l'*Aphelinus*, donant compte de les seves llargues observacions i proporcionant les normes per la difusió del preciós auxiliar.

Ens consta que la Mancomunitat, quan existia, havia ja acordat la introducció a Catalunya d'aquest cooperador de l'agricultor. Ara l'orientació ha variat i es fan campanyes de economia agrícola...

R. S.

CONSULTORI

En aquesta secció les contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

T. A. Canet.—Vosté en tenia un cove per preguntar. Mirarem de respondre-li el millor que sabrem.

1. Per combatre la clorosi, llegeixi l'article publicat al número avant-passat. Hi trobarà tot el que demana.

2. Per combatre el corc de les pomes, vegi el *Comentari* publicat al número sis. Si no va de pressa, potser no hi sigui ja a temps.

3. Per la seva vinya pot usar la següent fórmula: 250 quilos de sulfat amònic, 500 de superfosfat i 150 de clorur potàssic.

4. Si el seu vi té la casse, és a dir, si pren el color de suc de castanyes quan és exposat a l'aire, afegeixi 10 grams de metisulfít de potassa per hectolitre. Aquest producte es posa dins un saquet de tela i es suspèn en el vi. Al cap de deu dies trasbalsi en bóta neta, ensofrada.

5. La riquesa en nitrogen dels turtós que l'interessen és la següent: Sésam, 6-7 %; cacahuets, 7-8; colsa, 5 a 6; palmiste, 2-3; copra 3-4; ricí, 4-5. Hem quedat un xic encuriosits de saber per què ha volgut conèixer aquesta composició.

6. El guix va molt bé per l'alfals; no l'han enganyat. 500 quilos per hectàrea li donaran un boníssim resultat. Però el guix mobilitza els principis fertilitzants continguts al terreny. Això vol dir que a còpia d'enguijar, la terra s'empobreix. Li anirà sempre millor de donar adobs: 600 quilos de super com a mínimum i 200 de clorur potàssic. I de tant en tant, guix.

R. S.

CALENDARI

de sembres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

MAIG I JUNY

FARRATGES

Alfals. — Col geganta (per a fulles). — Remolatxa grossa (un poc tard).

També es sembra espès per a farratge verd:

Sorgo o Meuca dolça. — Trèbol gros o Trèfula. I herbes de prat en regadiu.

Blat de moro o moresc. — Guixes.

Per a major detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS

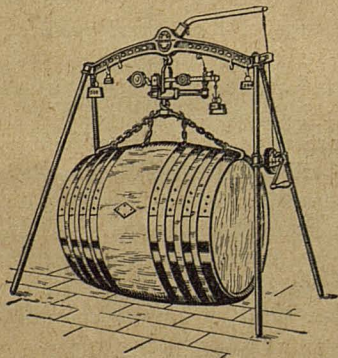
BAILÉN, 2, ETL. · BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa

Báscules ARISÓ

SANS, 12 :: BARCELONA

Les utilitzen en quasi tots els Sindicats, magatzems d'olis i vins, i indústries, per llur duració, seguretat i exactitud

CAIXES D'ACER PER A VALORS AMB CLAU I SENSE

Non sistema patentat d'un sol bloc massís INFRACTURABLES, contra FOC i SOPLET

Bàscula Grua portàtil model 207 : Demani dibuixos i preus

SOFRE

Grans Refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur C.^o" S. A. E.

Productes garantitzats de 99
per 100 de puresa, amb anàlisis
dels més importants

Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Par a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carlos, 20

Telèfon 672

LLIBRERIA CATALONIA

PLAÇA DE CATALUNYA, 17

LLIBRES D'AGRICULTURA
CATALANS
ESPANYOLS
FRANCESOS
I
ITALIANS

SULFATADORA BACCHUS a 70^{ptas.} una

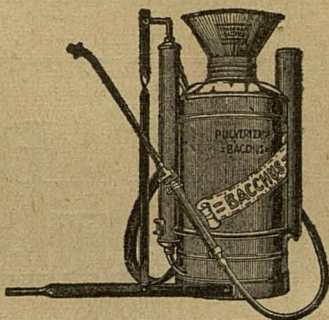
ENSOFRADORES de motxila
MÀNEGUES per a arbres, etc.

DEMANEU PREU I CATALEG

CONSTRUCTOR **C. CIVIL**

Alfonso XII, 66 - Telèfon 2217 G - BARCELONA

Descompte a Cambres i Sindicaís Agrícoles

AGRO IBÉRICA, S. A.

SOFRES de totes classes
per a l'Agricultura i Indústria

Fàbrica i molins a Vilafranca del Penedès

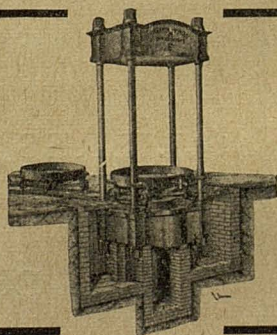
Nou de Sant Francesc, 34, pral.
Telèfon A. 2514

Barcelona

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general -
Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües -
Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes
d'èmbol per a totes les aplicacions - Premses i bom-
bes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades -
Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries -
Tuberries - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

VITTORIO SERRA

Carrer Viladomat, 126 - Telèfon 937 H.

Drogues i Productes químics
Productes enològics, especialitat
en colors inofensius per a vi
Sofre, importació directa d'Itàlia

Representant general i dipo-
sitari dels Productes insecti-
cides Anticriptogàmics de la

Societat Elèctrica i Electroquímica de "Caffaro" :: Seu a Milà (Itàlia)

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL Penedès

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTINUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIU

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fullotó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

EN VENDA

Gran Màquina de batre

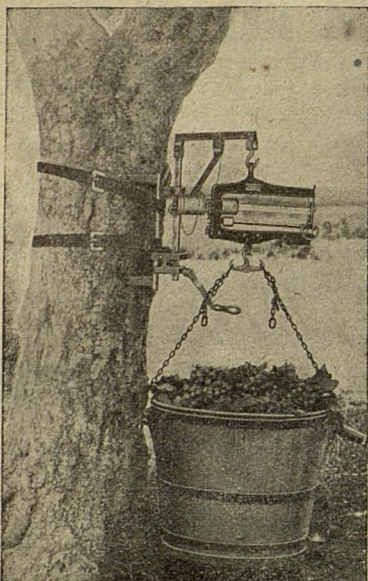
marca Sanz

capaç per a batre
11.000 hectòlitres de
gra en 10 hores de
treball.

Per a informes

Angel Isern VICH

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

Bàscula IDEAL

per al Camp (patentada)

adaptable per arreu i
fàcilment transportable

Demaneu un fulletó explicatiu

R. ROCH H.

Fàbrica de bàscales
i caixes per a cabals

Carretera Coll Blanch, 31 : Tel. 484 H : (Hospitalet) BARCELONA

CLAPÉS I JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superfos-
fats de la «Compagnie Bordelaise des Pro-
duits Chimiques» de Bordeaux.

Sulfat d'amoniac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa
Schulke & Mayr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA

■ ■ ■

BOMBES

TUBERIES - MOTORS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

Tipus Tanc

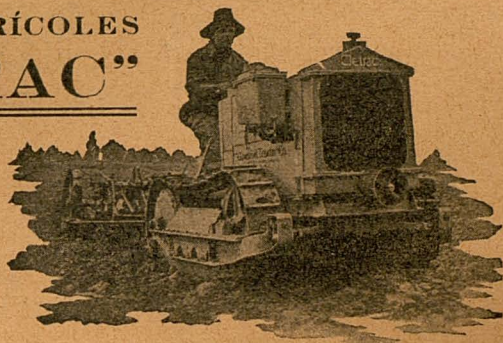
Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el

"CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7,000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

USINES SCHLÖESING FRERES & Co - MARSELLA

Casa fundada en 1846 - Societat Anònima per accions - Capital: 3.600.000 francs - Tres fàbriques: Marseille, Septèmes i Arles

SOFRE GLORIA SCHLÖESING

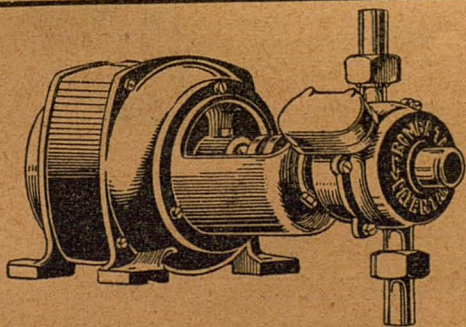
Sofre a combustió, sense goteig. Puresa garantida 95 %/100. Constitueix l'ensoframent ideal, pràctic i econòmic de fudres, bucois i per a tots els usos enològics

Tractament dels vins, ensofrat del most, etc.
Suprimeix amb gran avantatge les metxes ensofrades

Per a informes i fulls de dirigir-se a

J. DORGE BRAY, Via Laietana, 12 - BARCELONA

Importador exclusiu i depositari general per a Espanya

La **BOMBA** que
reuneix les característiques
més avantatjoses

**ÉS LA
TANK**

La **ÚNICA** que no té estopada
No necessita engrassament

Constructor exclusiu:

J. Maristany Casajuana

Oficines i Tallers: Prim, 86 i Madoz, 1
Telèfon 265 B. - BADALONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

RAJOLS, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Forns Assecadors

i tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa

Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

Soldadures especials a baixa temperatura

Marques: "Laffitte" - "Roig" - "Delmas" - "Ligot"

Plaques i pols per a soldar els ferros i els cers — Plaques per a soldar les serres de cinta — Pols per a soldar substituint el bòrax — Barreta per a

soldar, més fusible que el llautó —

«Unifonte», pasta per a soldar el

ferro colat — Pols per a trempar a

foc lliure — Soldadura completa,

s'usa sense bòrax — «Àncora», met-

talls antifricció — «Fontogene», bar-

reta de suplement per al ferro colat

— Ferro de soldar, per gas — «Su-

perflux», desoxidant per a tots els

metalls — «Zeca», soldadura per a

l'alumini — «Electra», pasta a l'es-

tany, per a metalls

FÀBRICA A TARRAGONA

Sociedad de placas y polvos para soldar, S. A.

Domicili social: Pere IV, 77 - BARCELONA - Tel. 636 S. M.